

بسم الله الرحمن الرحيم

اعجاز رنگ ها در قرآن

سمیه ذوالفقاری*

چکیده

قرآن کریم همواره در طول تاریخ معجزه بوده است و معجزه بودن قرآن دارای ابعاد گوناگونی است که یکی از این ابعاد، اعجاز علمی قرآن می باشد. اعجاز رنگ ها یکی از زیر مجموعه های اعجاز علمی است که کم تر مورد توجه نویسندگان قرار گرفته است، که اگر به آن پرداخته شود اعجاز علمی قرآن برای همگان روشن می گردد. این مقاله در پی اثبات این ادعا بوده است که پروردگار بی همتا همواره به تاثیراتی که رنگ ها به روح و روان انسان می گذارند توجه داشته است و از آن آگاه بوده است در آیات مختلف قرآن کریم از رنگ های مختلف نام برده است چرا که رنگ ها به طور مستقیم و غیر مستقیم بر انسان اثر می گذارند. در این مقاله نویسنده ابتدا مفهوم شناسی رنگ را بیان کرده و سپس آیه هایی از قرآن کریم که رنگ های سیاه، سفید، زرد، آبی، قرمز، سبز را به صورت جداگانه مورد بررسی قرار داده است و در ابتدای هر رنگ به روان شناسی آن پرداخته و سپس آن رنگ را در قرآن بررسی کرده است. روش و شیوه تحقیق به صورت کتابخانه ای بوده است. امید است که خواننده این مقاله با خواندن آن به یکی از اعجاز های قرآن دست پیدا کند.

کلید واژه: اعجاز رنگ ها، اعجاز علمی، خداوند، رنگ، قرآن

* طلبه سطح دو، حوزه علمیه کوثر ورامین

مقدمه

قرآن کریم همواره در طول تاریخ معجزه بوده است و دارای ابعاد گوناگونی است که یکی از این ابعاد اعجاز علمی می باشد. اعجاز رنگ ها یکی از زیر مجموعه های اعجاز علمی است که کم تر مورد توجه نویسندگان قرار گرفته است که اگر به آن پرداخته شود اعجاز علمی قرآن برای همگان روشن می گردد. موضوع این مقاله روان شناسی است.

این مقاله اهمیت بسیاری دارد هنگامی که ما به اعجاز رنگ ها در قرآن دست بیابیم در حقیقت اعجاز علمی قرآن که یکی از معجزه های قرآن است برای ما آشکار می گردد. قبلا نویسندگان بسیاری بر روی موضوع اعجاز رنگ ها کار کرده اند از جمله «رنگ در قرآن» نوشته احمد محمودی در مجله بیانات و هم چنین «نگاهی به مقوله رنگ در قرآن» نوشته سید محمد جواد صداقت کشفی در پایگاه اینترنتی مرکز فرهنگ معارف قرآن و هم چنین «رنگ ها و پیام ها در قرآن» نوشته طیبه بلوردی.

بیش تر مقالاتی که در این باره نوشته شده است درباره اصل رنگ است و به موضوع معجزه بودن رنگ، کم تر توجه شده است و روی آن کم تر کار شده است. وجه تمایز این مقاله با مقالات قبلی در این است که در این مقاله به صورت جامع تر و کامل تر به مسئله رنگ پرداخته است که در ابتدای هر رنگ از اثرات روان شناسی آن رنگ صحبت می شود، سپس به سراغ آن رنگ در قرآن کریم می رویم. روش و شیوه ی تحقیق در این مقاله به صورت کتابخانه ای است.

رنگ در اصطلاح یک انعکاس نامرئی است. دانشمندان ثابت کرده اند که رنگ های مختلف از تشعشع نور خورشید به وجود می آیند و هر شیء به میزانی که قابلیت جذب آن تشعشع را داشته باشد، پرتوها را جذب می کند و بعضی از آن ها را باز می تاباند در نتیجه ما شیء مورد نظرمان را به رنگ پرتو هایی که بازتاب شده اند می بینیم.

خداوند در قرآن کریم علاوه بر رنگ هایی که ما در طبیعت می بینیم و حس می کنیم، از یک رنگ دیگر که همان رنگ خدایی است، نام برده است.

مفهوم شناسی رنگ

رنگ در لغت کیفیتی است که از ظاهر اشیاء دیده می شود. مانند سفیدی، سرخی، سبزی، سیاهی. ابن منظور در این باره می گوید رنگ هیئتی است چون سیاهی و قرمزی. رنگ هر شیء چیزی است که باعث متمایز شدن آن شیء از شیء دیگر می شود.^۱

رنگ از مفاهیم بسیار واضح و معروف است به گونه ای که برخی از اهل لغت نیازی به تعریف آن ندیده اند.

رنگ در اصطلاح یک انعکاس نامرئی است. دانشمندان ثابت کرده اند که رنگ های مختلف از تشعشع نور خورشید به وجود می آیند و هر شیء به میزانی که قابلیت جذب آن تشعشع را داشته باشد، پرتوها را جذب می کند و بعضی از آن ها را باز می تاباند در نتیجه ما شیء مورد نظرمان را به رنگ پرتو هایی که بازتاب شده اند می بینیم. از طرفی پرتوها وقتی با هم ترکیب می شوند، نورهای دیگری درست می کنند که بر دانسته های مخروطی شکل اعصاب چشم تاثیر می گذارند و باعث می شوند که آن نور دیده شود. وقتی جسمی بتواند همه نورها را جذب کند سیاه دیده می شود و وقتی که همه نورها را برگرداند سفید دیده می شود.^۲ وقتی که یک جسم برخی طول موج ها را جذب می کند و برخی را منعکس می کند به یک رنگ خاص ظاهر می شود، این بستگی دارد که چه طول موجی را جذب یا منعکس کند.^۳

وقتی می گوییم جسمی به رنگ آبی است معنای آن این است که این جسم فقط امواج نور آبی را منعکس می کند و بقیه نورها را جذب و تبدیل به گرما می کند. این امر را به آسانی می توان اثبات کرد. اگر جسمی سفید را که در آفتاب قرار گرفته لمس کنیم، حرارت آن با هوای اطراف به ندرت تفاوت دارد، سفید تمام امواج نوری را بر می گرداند.

نور تابش انرژی از یک منبع است. طول موج های قابل رویت این تابش بین ۳۹۷ و ۶۸۷ میلیونیوم میلیمتر هستند. هریک از این طول موج ها رنگ مشخصی دارند. این پدیده با بنفش شروع می شود و به تدریج و به طور پیوسته به آبی، سبز، زرد، نارنجی، قرمز می رسد. چشم انسان ها مستقیماً قادر به دیدن این طول موج های کوتاه تر (ماورای بنفش) و طول موج های بلندتر (مافوق قرمز) نیست.^۴

رنگ زندگی است، زیرا جهانی که در آن رنگ وجود نداشته باشد برایمان مرده جلوه می کند. رنگ ها ایده آغازین و ثمره ی نور اصلی بدون رنگ هستند و مقابل آن، تاریکی بدون رنگ است.

۱. ابن منظور، لسان العرب

۲. آیت اللهی، رنگ در قرآن، فصل نامه دانشور، ش ۲۱، ص ۶، ۱ و ۲

۳. پور حسنی، معنای رنگ، ص ۹

۴. بادوو جکتسیر، تکنیک نقاشی، ص ۱۱

همان گونه که از شعله آتش نوره بیرون می تابد، بدین سان هم نور رنگ ها را به وجود می آورد. نور که اولین پدیده در جهان است، از طریق رنگ ها روح و طبیعت زنده جهان را برایمان روشن می سازد.^۱

رنگ ها نیرو ها و انرژی های درخشنده ای هستند که بر حسب این که از آن ها آگاه باشیم یا نباشیم روی ما اثرات مثبت و منفی خواهند گذاشت.^۲

رنگ در قرآن

در قرآن کریم از شش رنگ سفید، سیاه، زرد، قرمز، سبز و آبی یاد شده است. خداوند در قرآن کریم انسان را متوجه این مطلب کرده است که محیط اطرافش به طور غیر مستقیم و یا مستقیم بر روی او اثر می گذارد و در طی آن به این مطلب پرداخته است که هر رنگی با توجه به خصوصیاتش بر روح و روان انسان تاثیر می گذارد.

قرآن در بسیاری از آیه ها از کلمه «لون»، «الوان»، «صبغة» استفاده کرده است و در بعضی موارد از رنگهای گوناگون یاد می کند. کلمه «لون» و جمع آن «الوان» نه مرتبه در هفت آیه از قرآن آمده است. ولی کلمه «صبغة» دو مرتبه ذکر شده است.

خداوند در قرآن کریم علاوه بر رنگ هایی که در طبیعت می بینیم و حس می کنیم از رنگ خدایی نیز نام برده است در آیه ۱۳۸ سوره بقره می فرماید: «صِبْغَةَ اللَّهِ وَ مَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ صِبْغَةً وَ نَحْنُ لَهُ عَابِدُونَ» «رنگ و نگار خدایی را بپذیرید و خوش رنگ و نگارتر از خدا کیست و ما تنها پرستندگان اویم»

در تفسیر این آیه آمده است که خداوند می فرماید فقط رنگ خدایی را بپذیرید، که رنگ ایمان توحید خالص و اسلام است که در سایه این توحید خالص همه رنگ های نژادی و خرافات و نفاق و شرک حذف می شوند.^۳

رنگ زرد در قرآن

صفات اصلی رنگ زرد عبارت اند از روشنی، بازتاب، کیفیت درخشان و شادمانی زودگذر آن. زرد نمایانگر توسعه طلبی بلامانع است، سهل گرفتن یا تسکین خاطر است.^۴

۱. ملجائی، عناصر رنگ ایتن، ص ۱۳

۲. همان، ص ۲۰

۳. رضایی اصفهانی، تفسیر مهر، ج ۱، ص ۴۱۷

۴. لوشر، روان شناسی رنگ ها، ص ۹۰

ماکس لوشر در کتاب روان شناسی رنگ ها می گوید: کسی که رنگ زرد را به عنوان اولین گزینه انتخاب می کند نمایانگر رهایی و امید یا انتظار خوشبختی بزرگتری را داشتن است.^۱

روان شنا سان تو صیه می کنند که افراد افسرده لباس زرد بپوشند، غذاهایی بخورند که رنگ زرد داشته باشد و محیط اطراف را با رنگ زرد تزئین نمایند زیرا رنگ زرد سطح انرژی انسان را بالا می برد و از بروز و یا تشدید افسردگی جلوگیری می کند.^۲

در قرآن کریم رنگ زرد پنج بار با واژه های «صفر»، «صفراء» و «مصفرا» آمده است. صفره: زردی، صفرا: زرد رنگ، مونث اصفر است.

رنگ زرد در قرآن در سه مورد به کار رفته است:

(۱) گیاهان زمینی:

(الف) - «لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَنَابِيعُ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ يُخْرِجُ بِهِ زَرْعاً مُّخْتَلِفاً أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرّاً ثُمَّ يَجْعَلُهُ حُطَاماً إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّأُولِي الْبَابِ». «آیا ندیدی که خداوند از آسمان آبی را نازل کرد و همان را در مزارع و چشمه های زیر زمینی جاری نمود و سپس به وسیله آن آب همواره زراعتی را بیرون می آورد که دارای رنگ های گوناگون است، پس از آن کشت را می خشکاند و تو می بینی که پس از آن سبزی و خرمی زرد رنگ می شود، آنگاه آن را به صورت کاه و خس متفرق می سازد، همانا در این امر برای صاحبان خرد تذکری است»^۳

در این آیه کلمه «الوان» آمده است که این کلمه تنوع در رنگارنگی گیاهان را به ما نشان می دهد بعد از کلمه «الوان»، «مصفرا» آمده که به زردی و خشکی گیاهان اشاره دارد. در کنار کلمه «مصفرا» فعل «یهیج» قرار دارد که با «مصفرا» مستقیماً در ارتباط است. در کتاب تفسیر نمونه در این باره مطلبی گفته شده است: «یهیج» از ماده هیجان است و در لغت دارای دو معنا است: معنای اول خشک شدن و زرد شدن گیاهان و معنای دوم آن به معنای حرکت کردن و جوش و خروش است. ممکن است این دو معنایی که برای فعل «یهیج» گفته شد به یک ریشه و اصل برگردد چون هنگامی که گیاه خشک شود آماده جدا شدن می گردد.

(ب) - «اعلموا أَنَّمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُوَ وَزِينَتُهُ وَتَفَاخُرٌ بَيْنَكُمْ وَتَكَاثُرٌ فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ كَمَثَلِ غَيْثٍ أَعْجَبَ الْكُفَّارَ نَبَاتُهُ ثُمَّ يَهِيجُ فَتَرَاهُ مُصْفَرّاً ثُمَّ يَكُونُ حُطَاماً وَفِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْغُرُورِ». «بدانید که زندگی دنیا در حقیقت بازی و سرگرمی و آرایش و فخر فروشی شما به یکدیگر است و فزون جویی در اموال و فرزندان است (مثال آن ها) چون بارانی است که کفار را به

۱. همان، ص ۹۱

۲. علی اکبر زاده، رنگ و تربیت، ص ۸۹

۳. زمزم: ۲۱

یک خصوصیت بارز رنگ سیاه (رمزآلود) بودن آن است. در رنگ سیاه نوعی جذابیت مبهم به وجود می آورد و گویی در پشت رنگ سیاه شخصیتی رازمند و درون گرا پنهان شده است. اصطلاحاً رنگ سیاه برای پنهان شدن استفاده می شود و خاصیت نهان داری در رنگ سیاه آن را به اختفا نزدیک می کند.^۱

رنگ سیاه در قرآن با واژه های «أسود»، «سُودت»، «مَسُوداً»، «مسوده»، «سود» آمده است.

تاثیرات رنگ سیاه از منظر قرآن عبارت اند از :

۱- رشته سیاه

«...وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ». «و بخورید و بیا شامید

تا رشته سپید بامداد از رشته سیاه شب بر شما نمودار شود.»^۲

۲- رخساره سیاه اهل جهنم

«يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ وُجُوهٌ...». «در روزی که چهره هایی سفید و چهره هایی سیاه می

شود...». شماره یک و دو در مبحث رنگ سفید به آن پرداخته شد.

۳- جاده های سیاه

«أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ ثَمَرَاتٍ مُخْتَلِفًا أَلْوَانُهَا وَ الْجِبَالِ جُدَدٌ بَيَضٌ وَ حُمْرٌ مُخْتَلِفٌ

الْوَانُهَا وَ غَرَابِيبُ سُودٌ». «آیا نظر نکرده ای که خدا از آسمان آبی فرو فرستاد و به وسیله آن محصولات که رنگ هایش متفاوت است از (زمین) خارج ساختیم و از کوه ها رده ها و (رگ ها) سپید و سرخ که رنگ هایش متفاوت است سیاه سیاه آفریدیم.»

در بین لغت شناسان درباره واژه «جدد» اختلاف نظر وجود دارد برخی واژه «جدد» را جمع

«جدید» می دانند به معنای راه ها و برخی هم آن را جمع «جده» به معنای راهی که آشکار است گفته اند.^۳

علامه طباطبایی دو احتمال را می گوید: ۱- مراد از راه ها راه هایی است که به رنگ های متفاوت

در درون خود کوه ها قرار دارند. ۲- مراد از راه ها خود کوه ها هستند که به صورت خطوطی بر روی زمین کشیده شده اند.^۴

۱. علی اکبرزاده، رنگ و تربیت، ص ۷۹

۲. بقره: ۱۸۷

۳. قریشی، قاموس قرآن، ج ۲، ص ۲۲

۴. طباطبائی، تفسیر المیزان، ذیل آیه سوره فاطر

۴- رخساره سیاه از تولد دختر

«وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ» . «و هرگاه به یکی از آنان بشارت دختر دهند صورتش از (فرط ناراحتی) سیاه می شود و مملو از خشم می گردد»^۱.

در این آیه شریفه منظور از «سواد» سیاه شدن صورت اوست و منظور از «کظیم» کسی است که خشم و ناراحتی خود را بروز نمی دهد. در این جا صورت را به رنگ سیاه تشبیه کرده است چرا که کسانی که دختر دار شده اند از شنیدن این خبر رویشان سیاه شده است و خشم خود را پنهان می کنند.

۵- رخساره سیاه اهل عذاب

الف - «وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ تَرَى الَّذِينَ كَذَبُوا عَلَى اللَّهِ وُجُوهُهُم مُّسْوَدَّةٌ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِّلْمُتَكَبِّرِينَ» «در روز قیامت کسانی را که به خدا دروغ بسته اند رو سیاه می بینی. آیا در جهنم جایگاهی برای متکبران نیست»^۲.

رو سیاهی دروغ گویان در قیامت نشانه ذلت و خواری و سوایی آن ها است و چنان که می دانیم عرصه قیامت عرصه بروز اسرار نهان و تجسم اعمال و افکار انسان است، آن ها که در این دنیا قلب های سیاه و تاریک داشتند و اعمالشان نیز هم چون افکارشان تیره و تار بود در آن جا این حال درونی آن ها به بیرون منتقل می شود، و چهره هایشان تاریک و سیاه خواهد بود. و به تعبیر دیگر: در قیامت ظاهر و باطن یکی می شود و صورت ها به رنگ دل ها در می آید که قلبی تاریک دارند صورتی تاریک خواهند داشت آن ها که قلب هایشان نورانی است صورت هایشان نیز چنین است.^۳

ب - «فَلَمَّا رَأَوْهُ زُلْفَةً سِيئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَٰذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ» «وقتی آن عذاب را از نزدیک مشاهده کنند چهره کسانی که کفر ورزیده اند زشت (سیاه) گردد و گفته شود این همان وعده عذابی است که تقاضایش را داشتید»^۴.

۶- تاریکی و غبار آلود بودن چهره کفار در قیامت

«وَجُوهٌ يُّومِتُ عَلَيَّهَا غُبْرَةٌ تَرَاهُهَا قَتَرَةٌ» . «و صورت هایی در آن روز غبار آلود است و دود تاریکی آن ها را پوشانده است»^۵.

۱. زحرف: ۱۷ نحل: ۵۸

۲. زمر: ۶۰

۳. مکارم شیرازی، تفسیر نمونه، ج ۱۹، ۵۱۷

۴. ملک: ۲۷

۵. عبس: ۴۰ و ۴۱

نتیجه تحقیق

بدون شک همه ما از این واقعیت آگاه هستیم که جهان پیرامون ما را رنگ های زیادی احاطه کرده است که این رنگ ها به طور مستقیم و غیر مستقیم بر روی ما اثر می گذارند.

در قرآن کریم از رنگ های سیاه، سفید سبز قرمز و آبی سخن به میان آمده است و به برخی از تاثیراتی که این رنگها بر روی انسان می گذارد پرداخته شده است. از جمله آن که رنگ زرد نشانه روشنی و شادمانی است که در آیه ۶۹ سوره بقره به آن اشاره شده است. خداوند قرن ها پیش به اثر مسرت بخش رنگ زرد بر روح و روان انسان اشاره کرده است. آبی انسان را به تفکر وادار می دارد و قرمز ضربان را افزایش می دهد و شور و هیجان را بالا می برد و سفید سمبل پاکی و زندگی است. وقتی خداوند در قرآن کریم بهشتیان را با رنگ سفید توصیف می کند انگیزه به عمل صالح و پاکی را در انسان به وجود می آورد. رنگ سبز نشان دهنده پشتکار و مقاومت است و رنگ سیاه تیره ترین رنگ است و نشانه فکر پوچ و نابودی است و خداوند در قرآن کریم جهنمیان را با چهره و رنگ سیاه توصیف می کند.

با ذکر آیات مربوط به هر رنگ در قرآن به این نتیجه می رسیم که ؛ تفاوت در رنگ ها در میان نعمت های خدا نشانه ای دیگر از آیات الهی است که با اندیشیدن و تدبیر و تحقیق در آن می توان به اعجاز علمی قرآن پی برد.

منابع و ماخذ

* قرآن کریم

الف : کتاب ها

- ۱- ابن منظور، محمد بن مکرم، لسان العرب، دارصاد، بیروت، بی تا
- ۲- آلوسی بغدادی، تفسیر روح المعانی ، احیا التراث العربی، بیروت، سال ۱۴۰۵ ه.ق
- ۳- ایتن یوهانس، عناصر رنگ ایتن، مترجم حسن ملجائی، انتشارات بی جا
- ۴- بلخی، مقاتل بن سلیمان، بیروت ، داراحیا التراث، بی تا
- ۵- بادوو، جکستمیر، کاربرد رنگ و تکنیک های نقاشی، مترجم عربعلی شروه ، انتشارات افق ، تهران، سال ۱۳۸۴ ه. ش
- ۶- پاک نژاد، رضا، اولین دانشگاه و آخرین پیامبر، انتشارات شهید پاک نژاد، یزد، سال ۱۳۶۵ ه.ش
- ۷- پورحسینی، مژده، تهران، انتشارات هنر آبی، چاپ دوم، سال ۱۳۹۲ ه.ش
- ۸- رضایی اصفهانی، محمد علی و دیگران، تفسیر مهر، ج ۱ ، قم ، پژوهش های تفسیر علوم قرآن، سال ۱۳۷۸ ه.ش
- ۹- شی جی وا، هیداک، هم نشینی رنگ ها ،
- ۱۰- طباطبایی، محمد حسین، ترجمه تفسیر المیزان، مترجم محمد باقر موسوی همدانی، انتشارات اسلام، چاپ ۳۷، سال ۱۳۹۴ ه.ش
- ۱۱- طباطبایی، محمد حسین، ترجمه تفسیر المیزان، مترجم فاطمه مشایخ، انتشارات اسلام، چاپ دوم، سال ۱۳۸۲ ه.ش

۱۲- علی اکبرزاده، مهدی، رنگ و تربیت، انتشارات میشا، سال ۱۳۷۵ ه.ش

۱۳- قریشی، علی اکبر، قاموس قرآن، تهران، انتشارات دارالکتب الاسلامیه، چاپ هشتم، سال ۱۳۷۸ ه.ش

۱۴- لوشر، ماکس، روان شناسی رنگ ها، تهران، انتشارات درسا، چاپ بیست و هفتم، سال ۱۳۸۹ ه.ش

۱۵- مکارم شیرازی و همکاران، تفسیر نمونه، تهران، چاپخانه امیرالمونین، انتشارات دارالکتب الاسلامیه،

چاپ سیزدهم، سال ۱۳۷۴ ه.ش

۱۶- مجلسی، محمدباقر، حلیه المتقین، بی جا، انتشارات ولیعصر (عج)، سال ۱۳۸۱ ه.ش

۱۷- طبرسی، فضل بن حسن، تفسیر مجمع البیان، تهران، انتشارات وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی، سال

۱۳۸۰ ه.ش

ب : مقالات

۱- آیت اللهی، حبیب الله حکیم گوهریان، رنگ در قرآن، فصل نامه علمی پژوهشی دانشگاه شاهد س ۶

ش ۲۱

۲- محمودی، احمد، رنگ در قرآن، فصل نامه بینات، ش ۵۷، س ۱۵

ج : منابع اینترنتی

1- SID.IR

2- Library.tebyan.net